

Rapport for studietur til New Zealand 4. marts – 1. april 2017

Af Lene Mouritsen Møller, uddannelseskonsulent, LandboUngdom

De primære formål med studieturen til New Zealand 4. marts – 1. april 2017:

- at få ideer til nye aktiviteter samt rekruttering af medlemmer og pløjere i LandboUngdom
- at besøge Young Farmers i New Zealand og New Zealands pløjeorganisation for at høre om organisationernes arbejde og aktiviteter
- at høre om landbrugsuddannelsen og etableringsforhold for unge landmænd
- at besøge landmænd med forskellige landbrugsproduktioner – kvæg, får, almindelig - og alternative planteproduktioner

Afrejse fra Danmark 4. marts 2017

De første to dage i New Zealand tilbragte vi i Auckland, som er den største by med 1 mio. indbyggere.

Fakta om New Zealand:

New Zealand har 4,6 mio. indbyggere, hvoraf ca. 1,2 mio. bor i Auckland.

New Zealand er 6 gange større end Danmark og besøges hvert år af ca. 3,3 mio. turister. Store cruiseskibe kommer f.eks. til Auckland hvert år.

De tre største indtægtskilder i landet er fra landbrug, turisme og skovbrug. De vigtigste landbrugsprodukter er kød, mælkeprodukter, skovprodukter, frugt, grønsager og uld.

Auckland, som er i rivende udvikling med masser af byggeri.

Mange studerende og turister besøger hvert år byen.

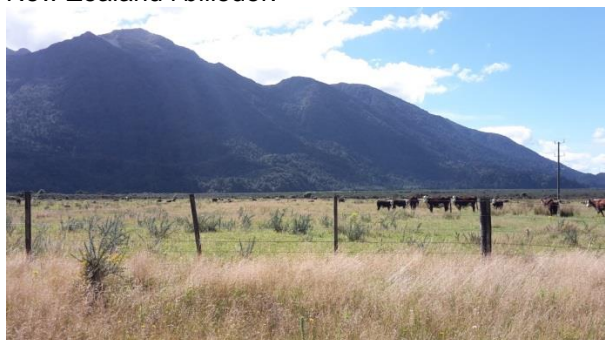
Nord for Auckland kører vi gennem regnskov med Kauritræer, der er et af de ældste træsorter i New Zealand og

new zealænderne værner meget om de skove, hvor kauritræerne gror. Der er ved indgangen til skovene sat desinfektionsvæske op, og man bliver bedt om at rense og desinficere sit fodtøj både ved ind og udgang af skoven for at ikke at sprede træsygdomme, der kan betyde, at træerne dør. Der er træer, som er ca. 1800 år gamle og mere en end en meter i diameter.

I New Zealand er landbrugsproduktikonen ændres sig fra uld og fårekødsproduktion til intensiv mælkeproduktion, det ses tydeligt i landskabet, hvor der er mange malkekøer og store græsmarker

New Zealand i billeder.

Fedekvæg på græs

Får

Grise på friland

Kornsiloer og stablede bigballe

Græssnittere holder pause

Stak af halm bigballe

Solsikker klar til høst

14. marts 2017: Besøg i Hobbiton – Hobitbyen fra filmen Hobitten

Hobbitbyen

En landmand ved Buckland lever i dag af at køre turister ud til en af sine marker, hvor scenerne fra Hobbiten er blevet optaget. Da filmen var blevet optaget, fik landmanden efter en del forhandlinger lov til at genopføre Hobbitbyens kulisser og har nu tusindvis af besøgende hvert år.

På vej mod Rotorua kører vi gennem Kiwifrugt hovedstaden i verden Te Puke, hvor kiwifrugtplantagerne ligger tæt. Sæsonen er ikke startet endnu, så der er ikke travlhed i plantagerne endnu. Frugtplantagerne er typisk indhegnet med høje tujahække, der giver læ for kiwitræerne. Grenene på kiwiplanterne kravler hen ad wirer, der er sat op over planterne. Det letter plukningen af kiwifrugterne. I højsæsonen hvor der skal plukkes kiwier, kommer der mange unge til området for at arbejde på plantagerne.

Kiwiplantager – omgivet af høje hække

15. marts 2017: Besøg i Mauri landsbyen Whakarewarewa

Vi besøgte Mauri landsbyen for at få indsigt i, hvordan de indfødte Mauri folk klarer sig i New Zealand. Modsat f.eks. Australiens aborigines, så har Maurierne besluttet sig for at uddanne sig og beholde deres eget sprog. De har egne skoler, hvor der undervises i deres eget sprog, kultur og almindelige andre fag, som andre skoler også underviser i. Derudover har de deres egen TV kanal, hvor de taler maurisproget.

I Mauri landsbyen bliver vi vist rundt af en guide, der bor i byen sammen med mange andre maurier. De udnytter de underjordiske termiske varme kilder til at koge deres mad i, og de har udendørs bad med vand fra de varme kilder. I husene er der ikke komfur.

Mauriernes krigsdans

Maurierne har fået deres eget alfabet med 15 bogstaver, som er dannet via engelske bogstaver og lyde, da Mauriernes sprog oprindeligt kun har været et talesprog ikke et skriftsprog. Mauribefolkningen udgør i dag ca. 15 pct. af den New Zealandske befolkning.

15. marts 2017: Besøg hos formand for Verdenspløjeorganisationen og New Zealands pløjeorganisation Colin Millar.

Colin fortalte om New Zealands Pløjeorganisation, som er organiseret med lokale pløjeforeninger, der arrangerer lokale og regionale stævner, og så skiftes de to øer til at afholde det nationale mesterskab. Da der er flest pløjere på Sydøen, er Nordøen kun vært for det nationale pløjemesterskab hver fjerde år.

Kontingentet til pløjeorganisationen er 110 NZ\$ for et livstids kontingent, og så skal pløjere betale 5NZ\$ for at deltage i pløjestævner. Pløjeorganisationen er en selvstændig organisation i New Zealand, mens pløjning i Danmark organiseres af LandboUngdom.

Vinderne af det nationale new zealandske mesterskab går videre til VM. Træneren, som følger pløjerne til VM, er aldrig de samme, da organisationen ønsker dels at uddanne flere til at lære om pløjning på højt plan og dels at få flere ideer med hjem til at udvikle pløjesperporten i New Zealand.

Den new zealandske pløjeorganisation udsender 3-4 nyhedsbreve om året til medlemmerne for at informere om kommende stævner, nye pløjere og nyheder fra Verdenspløjeorganisationen. Formanden ville gerne have flere informationer fra de regionale pløjeudvalg, men det er svært at få informationerne hentet ind fra de lokale foreninger.

Pløjeorganisationen i New Zealand har samme udfordringer som i Danmark, at det er svært at få unge nye pløjere til at engagere sig og deltage i pløjestævnerne. De unge har svært ved at få fri til stævnerne, som ofte ligger i den travle markssæson, hvor de skal arbejde i marken.

Colin og Lene foran Lake Rotorua

15. Marts 2017 Besøg hos mælkeproducent Alan Wills, Rotorua 3010 New Zealand

Vi besøgte farmen, hvor driftslederen Joch fortalte om produktionen og hans fremtidsønsker.

På gården vi så var der 370 malkekøer, og så havde de 300 malkekøer på en anden farm. Køerne blev fodret med afgræsning, men de fik suppleret græsset med græs- og majsensilage i malkeperioden fra august til maj. Der går ca. 1,2 ko pr. ha. Køerne går på græs døgnet rundt. De er kun samlet for at blive malket to gange dagligt i malkestalden. De unge køer malkes dog kun en gang i døgnet.

På farmen inseminerer de køerne først, og seks uger efter lukker de en foldtyr ud i flokken, så denne kan løbe de køer, der ikke blev med kalv ved inseminationen.

Køerne er i besætningen, til de er 8-9 år, og nogle få køer bliver 10-11 år, inden de sættes ud.

Joch er farmmanager og har en uddannelse som farmassistent, hvilket er tredje af fem trin i deres landbrugsuddannelse. Han ønsker ikke umiddelbart at tage de sidste to skoleophold, han vil hellere uddanne sig via sin erfaring med arbejdet på forskellige farme. Han har stiftet familie, så det er svært at tage på skole og forsøge familien.

Joch ønsker selv at blive mælkeproducent i fremtiden, og han vurderer, at det vil ske ved, at han starter som sharemilker, hvor han køber et antal køer og har dem til at gå på den gård, han arbejder på. Den model er stort set ikke brugt i Danmark, men kunne måske give unge danske landmænd en mulighed for at etablere sig på en billig måde. Det kræver dog, at ejeren og den unge kommende landmand kan blive enige om forholdene, og det bliver mere almindeligt, som i New Zealand, hvor største parten af de unge mælkeproducenter starter på denne måde.

Joch var i dag ved at flytte vandslanger til vanding af græsmarkerne.

19. marts 2017: Vi forlader Nordøen og tager færgen til Sydøen. På vej til Abel Tasman kører vi gennem Marlborough Vin distrikt, hvor vingårdene ligger tæt, og trefjerdedele af New Zealands vin produceres her på ca. 24000 ha. De solrige dage og kolde nætter er det perfekte klima for de druer, der dyrkes her.

I området omkring Riwaka er der store frugtplantager med æbler. Sæsonen er startet, så der plukkes hver dag æbler, som sendes til supermarkeder og lokale markeder.

Æbleplantage

25. marts 2017: Besøg hos mælkeproducent Callum Kingon

Vi møder Callum i malkestalden, hvor han sammen med sin malker er i gang med dagens eneste malkning, da køerne er på vej mod goldning.

Callum har ca. 200 har og 700 køer fordelt i to flokke med ca. 350 køer i hver. Han leverer sin mælk til Fontaire, som er det største mejeri i New Zealand.

Fakta: Der går 3,5 køer pr. ha. En ha jord koster 40.000 NZ\$ inkl. udgifter til malkestald. Malkekøer koster 1500-2000 NZ\$/stk.

Callum klovbeskærer ikke køerne, de slider klovene naturligt på de lange gå ture frem og tilbage til græsmarken fra malkestalden. Køerne er krydsninger af holstein friesian og jersey, da de er stærkere og mere villige til de lange gåture, hvilket rene holstein friesier køer ikke gider. Udskiftningsprocenten er 20 pct. Køerne bliver insemineret ved første løbning og derefter bruger Callum en foldtyr til de køer, som løber om.

Callum startede sin bedrift som sharemilk for 4-5 år siden, nu har han egen besætning og fire ansatte, hvoraf de to er malkere.

I malkestalden fodres køerne med ca. 1½ kg. byg om dagen og så får de græsensilage på marken, som supplerer det græs, køerne selv æder ved afgræsning.

De fleste af tyrekalvene fra besætningen bliver fedet op og slagtet og nogle bliver givet væk.

På bedriften var der køer og får, inden Callum overtog den.

Aftenmalkning hos Callum Kingon

Køerne på vej fra malkestalden til græsmarken

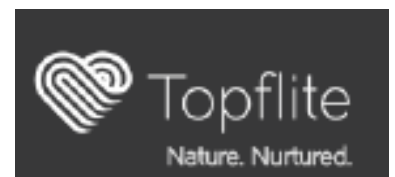
26. marts 2017: Fuglefrøproducent Topflite: Greg Webster, Oamaru, New Zealand.

På Topflite er der 18 ansatte, og de har 400 produkter på salgslisten. Topflite pakker frøprodukter til kæledyr som f.eks. hamster, mus, rotter og fugle, høns og ænder samt vildfugle.

Topflite producerer selv nogle af de frø, der bruges i frøblandingerne f.eks. solsikke, Der er 1200 ha hvor der avles hvede, byg, solsikkefrø,

Greg er business manager i Topflite, han har været i firmaet i 4 år efter at have været i London i 3 år.

Gregs far Jock og en anden landmand Ross Mitchell startede i 1974 med at dyrke deres marker i fællesskab og producere frø til fugleblandinger, en nicheproduktion, der skulle vise sig at blive en god forretning. Det gælder om at turde tage nye skridt og udvikle produkterne. I tidens løb har ejerne af Topflite selv udviklet både pakke-

anlæg og opskrifter på frøprodukterne. Nu er næste generation ved at tage over. Det har betydet, at nye holdninger kommer til. Topflites organisationsstruktur ændrer sig med den nye generation. Dog er begge familier stadig ejere af Topflite, og jorden drives stadig fælles for at have et sædskifte, der kan levere frø til Topflite.

Dosserings og pakkemaskine

Jock har udviklet doseringsapparatet og fundet en opskrift til at få fuglekugler til at hænge sammen uden at blive kedelige og stadig være interessante for fuglene uden, at fedtstoffet bliver harsk.

Besøget var meget interessant og vidner om, hvordan samarbejde og fælles mål, kan udvikle sig til en god forretning. Det kræver god forventningsafstemning og samme mål og indstilling til produktionen, for det kan lade sig gøre.

Fakta om TOPFLITE: Sælger 2000 tons frø om året. 600 ordrer pr. måned. 500 butikker forhandler Topflite produkter i New Zealand. Waitaki Trans søger for fragt af Topflite produkterne til alle forhandlere. Dosseringsapparat til at pakke frø i forskellige mængder og forsegle poserne/sækkene.

Topflite fugleklokker

Peter Møller og Greg Webster(th) i det gamle lager

Det nye lager

26. marts 2017: Besøg hos mælkeproducent Nick Webster

Nick har en 5 års uddannelse på Agricultural University, og så har han været i England som professionel Rugbyspiller, men er nu vendt hjem og blevet mælkeproducent. Nick købte jord og byggede en malkestald for ca. tre år siden og har købt malkekøer indtil nu, hvor besætningen er på 715 køer og 200 ha plus 70 ha, der er forpagtet. Noget af jorden indgår i sædskiftet i Topflite. Malkestalden er en malkekarussel, og den er valgt, da den kræver færre ansatte.

Nick Webster (tv) og hans malker

Køerne venter på at komme i malkestalden

Kviekalvene bliver enten solgt, når de er fire dage gamle eller brugt til opformering. Tyrekalvene bliver som noget nyt opfedet som stude og slagtet, når de er 20-24 måneder gamle. Kødet bliver hovedsageligt brugt som hakket kød til burgere. Studene opfedes på kløvergræs, foderroer og ensilage. Foderroerne "græsses" dvs. studene lukkes ud på roemarken og æder hele roen. Det er meget brugt i New Zealand.

Kløvergræsset bliver lagt om hver 5. år.

I sædskiftet er der også raps, der høstes og sælges til olie. Rapsmarken bliver græsset af efter høst.

Der bliver vandet meget på græsmarkerne for at sikre, at de yder så meget græs, at der er nok til køerne, når de skal producere mælk.

De store pievet vandingsmaskiner er meget brugt.

Nick startede sin malkekvægbedrift, da prisen på mælk var lav, og det har den været i to år. Nu er den så begyndt at stige, så der er balance i udgifter og indtægter.

Nick overtog farmen i succession, så han har været sharemilker i tre år, inden han blev ejer af en bedrift selv.

Pievet vandingsmaskine

Kalvene går i bokse i en stor hal de første. De første 3-4 dage får de nyfødte kalve mælk to gange dagligt derefter kun en gang. I kalvestalden har de et mærkesystem med en farve til hver ugedag for at sikre, at dem, der fodrer kalvene kan se, hvor gamle kalvene er og hvad de skal have at æde. Umiddelbart ser det ud til at kalvene har meget tynd mave og ikke trives helt optimalt.

Kalvestalden

Tavle i kalvestald

Nick har to ansatte, der har landbrugsuddannelse og forstand på landbrugsdrift. Den malker, der er i malkestalden under vores besøg har ikke meget fokus på hygiejne og det har Nick tilsyneladende heller ikke. Der er dog ikke noget problem med fradrag i mælkeprisen.

Mejeriet vil gerne have leveringer hele året rundt for at dække efterspørgslen efter mælkeprodukter. Det vil kræve at der er stalde til køerne om vinteren, for at de kan yde.

27. marts 2017: Besøg hos fåreavler Jane og Denis Fastier, Simon's Hill ikke langt fra Lake Tekapo.

På Simons Hill er der i dag 200 kødkvæg, 6500 moderfår og 3000 ha. Farmen drives af sønnen og begge familier lever af farmen. I 1994 købte Denis farmen, den gang var der 2000 får på farmen.

Lammene slagtes lige før de får de første to tænder, det er i oktober til december, et år efter de er født. Merino er sene til at blive reproduktive

Tyrekalvene fra kødkvæget bliver slagtet som stude.

Ulden bliver klippet af fårene med gammeldags håndsaks, det betyder, at det er en fin kvalitet og at ulden på fårene ikke er så kort lige efter klipning. Der er ca. 3 cm lange uldfibre tilbage på fårene efter klipning. Håndklipping koster ca. 30 pct. mere, da det tager længere tid. Fåreklipperne kan nå at klippe 120-130 får pr. dag. Der er kun få håndklippere tilbage, så det er ikke nemt at få klippet fårene på den måde mere. Fårene bliver klippet før de skal læmme, da klipningen øger fårenes appetit og så er de klar til at producere mere mælk til lammene, når de bliver født. Der klippes ca. 6 kg. uld af et får. Ulden sælges til Merino NZ Wool, der sender ulden på auktion i Melbourne.

Foderet har stor betydning for uldkvaliteten. Hos Denis og Jane er det alfalfa græs, som fårene går på og der er en nøje markplan for marken for at sikre, at der godt græs til både får og lam. Lammene kommer altid på det bedste og nyeste græs, når de er fravænnet og så går fårene på græsmarker, der har været afgræsset. Med den intensive fåreproduktion er indvoldsparasitter altid et problem, derfor bliver alle lam behandlet forebyggende ved fravæning med kapsel produkter. Lammene bliver vejet 3-4 gange i løbet af året og huldvurderes.

Lucerne er sået i december og afgræsses i marts. Det er vandet for at kunne gro optimalt.

De laver 2000 tons ensilage til vinterfodringen af fårene. Ensilagen er kun et slæt.

Merino får er sociale dyr, der går i flok og de søger mod det højeste punkt om aftenen for at have godt udsyn.

Ukrudt i det vedvarende græs på bakkerne er et problem.

1 stock unit = 1 får, der producerer 4 kg. uld og lam.

En familie skal have ca 11.000 stockunits for at kunne leve af det.

Alle fårefoldene er heget ind med et solidt hegn med fire tråde. Der er ca. 130 km hegn på farmen og det er sat op af et professionel hegnsfirma.

Vanding er dyrt, det koster ca. 12000 NZ\$ pr. ha om året.

Denis styrer sin markdrift med et program, hvor man på et kort kan se alle marker og så kan man notere hændelserne på marken i en note, der hører til hver mark på kortet.

Denis Fastier viser sit markkort

Denis og Jane Fastier

I New Zealand er det kinesere, der køber farme, når new zealænderne sælger. Kineserne ansætter new zealændere, for de har den praktiske viden om at drive landbrug i New Zealand, det har de pengestærke kinesere ikke.

29. marts 2017: Planteavl og maskinhandler: Shirley and Alastair Clemens, Methven.

Farmen "Carambe" ligger tæt på Methven. Der er 240 ha, som drives med gulerødder og ærter til konserver, fremavl af frø af kløvergræs, rajgræs og radisser. Græsfrøene høstes i januar og kløverfrøene i marts. Radissefrøene er til Asien, mens kløver og græsfrø bruges i New Zealand. Det avles og tørres i New Zealand og så sendes det til Europa for at blive tjekket og bejset, før det så sendes retur til New Zealand og sælges til landmændene. Gulerødderne, der bruges til konserver sås i oktober og høstes i april, mens gulerødder til frø sås i februar og høstes efterfølgende år i marts.

Alastair med en gulerod til konserver

Vandpumpe ved floden

Jorden til gården kræver vanding, da der kun er et tyndt lag muldjord.

På farmen produceres der også 2000 slagtelam pr. år. Lammene købes ind som fravænnede og så har Alastair

dem i ca. et år, før de kan slagtes. Lammene afgræsser de nyhøstede marker, hvor der stadig er næring i afgrøderne. Der er både krydsningslam og rene merino lam. Krydsningslammene er først færdige til slagt, mens de renrace merinolam skal bruge tager lidt længere tid at blive klar til slagting.

Lam, der afgræsser frømark

Foruden at have planteproduktionen driver Alastair et frø tørreri sammen med sin bror. Her tørrer og renser de de nyhøstede frø, før de sendes videre. På tørreriet får de lokale landmænd deres frø rensset, kontrolleret og fyldt i sække, hvilket landmanden betaler for.

Frøtørreriet

Frøprøve

Rundt om næsten alle marker er der plantet læhegn af cypresser og en gang om året bliver de klippet, så de holdes som en hæk. Det er en maskinstation, der har specialiseret sig i at klippe hække. Hækklipperen kom forbi under vores besøg og viste, hvordan det fungerer. Selv hækklipperen koster ca. 500.000 NZ\$ fra ny.

Hækklipper

29. marts 2017: Besøg hos mælkeproducent Bruce og driftsleder Jaco, Methwen

Jaco er driftsleder på farmen, han kommer fra Sydafrika, men flyttede for otte år siden til New Zealand for at få nye udfordringer. Farmen er en af de få bedrifter, som har køer på stald. På denne malkekvægbedrift er der 1400 køer og 90 ha. Køerne er på stald halvdelen af døgnet og fodres på stald med roe- og majsensilage. I malkestalden får køerne valset byg og melasse. De højst ydende køer får 4,5 kg. valset byg og 1 kg. melasse. De yder ca. 35 l mælk, hvilket er en høj ydelse i New Zealand. Når køernes daglige ydelse falder til ca. 18 l., tages tilskudsfoderet i malkestalden væk, og de gødes.

På denne farm malter man hele året rundt, da køerne er delt op i tre kælvningsperioder.

Køerne fodres med grovfodermix 3-4 gange om dagen, mens de er på stald. I stalden er der sengebåse med gummimåtter og kalk. Det er ikke tilladt at bruge organisk materiale i sengebåsene.

I malkestalden er der en malkekarrusel med plads til 80 køer. De har prøvet at malke tre gange i døgnet i løbet af foråret, når køerne lige har kælvet og har den højeste ydelse. Der er fire malkere i malkestalden.

På bedriften er der 12 ansatte, når der er flest - to står for at fodre køerne, 1 vedligeholder bygninger og maskiner, fire malker og de sidste fem passer kalve og henter køer. I højsæsonen for malkning og kælvperioden er der fire udvekslingspraktikanter på bedriften. De ansatte kommer fra mange forskellige lande Nepal, Sri Lanka og Sydafrika.

På markerne er der italiensk rajgræs, roer, lucerne og majs. Græsmarkerne er dels til afgræsning og til slæt. Der tages tre slæt pr. år.

Shirley, Alastair, Peter og Jaco

Stald til 1400 køer

Kalvene går i store bokse og i de første dage får de mælk via en kalvefodringsvogn med sutter til mange kalve.

Kalvefodringsvogn

30. marts 2017: Møde med Duncan Trotter, Operations Manager i NZ Young Farmers

Vi mødes med Duncan på South Island Fields Days. Her skulle NZ Young Farmers have haft en stand, men de havde ikke frivillige til at stå der, så der var ingen stand.

Duncan Trotter

Duncan fortæller om NZ Young Farmers, der startede i 1932, hvor en gruppe unge fra landet besluttede at starte en organisation, hvor de kunne møde andre unge med samme interesser, som dem selv, og hvor de kunne udvikle deres kompetencer og dermed deres personlige kompetencer.

Der er pt. 90 lokale klubber, som hører under 22 distrikter, og de er samlet syv regioner og øverst i organisationen, er der en folkevalgt landsledelse med to medlemmer fra hver region og fire valgte bestyrelsesmedlemmer. Der holdes tre møder i landsledelsen om året.

NZ Young Farmers har mange forskellige aktiviteter, som er delt op i to kategorier:

1: Praktiske/personlige fordele som f.eks. er:

Bedømmelse af husdyr – malkekvæg, kødkvæg, får
Event management
Hegning – sætte hegn op til husdyr
Arbejds miljø og sikkerhed
Læringskurser
Indgang til konkurrencer
Sociale aktiviteter
Årets Young Farmer konkurrence
Nyhedsbreve

2: Tekniske/Agrobusines fordele

Offentlige taler (lære at holde taler, deltage i offentlige debatter osv.)
Interview teknik/erfaring
Udveksling
Foreningsleder kurser
Økonomi management
Mødeteknik
Strategisk planlægning
Netværk til andre foreninger

Konkurrencer:

Foruden disse aktiviteter holder NZ Young Farmers mange konkurrencer, hvilke har stor tilslutning. Mange af konkurrencerne starter i lokalforeningerne og hvis man vinder her, går man videre til distrikts- og regionskonkur-

rencen- og til sidst finalen på landsplan. Emnerne i konkurrencerne er mange: Årets Young Farmer, Debat, Foto, Jagt og fiskeri, Husdyrbedømmelse, fåreklipning og uldsortering.

En af de store konkurrencer er Young Farmer of the year, hvor deltagerne konkurrerer i praktiske færdigheder, management og økonomi. Finalen bliver fulgt af TV og vist som et en time program ugen efter konkurrencen.

Aktiviteterne ligner nogle af de aktiviteter, vi har i LandboUngdom, der er dog også nogle, som vi kunne prøve i Danmark for at udvikle LandboUngdom og tiltrække nye medlemmer.

Kontingentet afhænger af, hvor gammel man er, supportere dvs. medlemmer over 31 år betaler 30 NZ\$ om året. TeenAG (børn fra 9-13 år) betaler 30 NZ\$, og almindelige medlemmer 16-30 år betaler 70 NZ\$ om året, hvoraf klubben får 30 NZ\$, regionen 10 NZ\$ og landsorganisationen 30 NZ\$. I Danmark har vi ikke børnekontingenter, og unge aktive medlemmer betaler 300 DKK pr. år, hvoraf 100 DKK går til landsorganisationen.

NZ Young Farmers har et samarbejde med forskellige firmaer i landbrugsbranchen, hvor NZ Young Farmers står for Agri Kids, som er et program, der introducerer børn fra otte års alderen til landbruget og Young Farmers, så de får en forståelse for landbrugsbranchen og Young Farmers organisationen. Det sker ved aktiviteter, der slutter med konkurrencer mellem skolerne først i distriktet og finalen på landsplan.

Til børn fra 9-13 år har NZ Young Farmers TeenAg. Der er 89 klubber i hele landet, men det stiger med ca. 14 nye klubber hvert år. I disse klubber lærer børnene forskellige landbrugs- og naturrelaterede færdigheder samt hvordan de leder deres klub dvs. foreningslederværktøjer til at være formand, kasserer mm.

Lignende aktiviteter er i Danmark dels administreret af Landbrug & Fødevarer via skolekontakt og 4H, der har foreningslederuddannelser til børn og unge.

Billeder fra South Island Fields Days

Stemmingsbilleder fra turen:

Tongaria Alpine Crossing

Moeraki Boulders

Efterveer af jordskælvet i Christchurch 2010 er stadig at se

Midlertidige butikker i Christchurch

Jordskred efter voldsomt regnfald

Pancakerocks

Den ældste hotelbygning

Opsamling på indtryk fra turen:

Vi har fået en stor indsigt i landbrugsproduktionen i New Zealand, og hvad der er lig og forskellig fra dansk landbrugsproduktion. Der er nogle af de samme udfordringer for landmænd i New Zealand, som i Danmark. Der skal produceres billigst muligt og nogle enheder/bedrifter bliver større og større for at sikre en billig produktion.

I New Zealand er mange landmænd mere lederorienterede end i Danmark dvs. at de uddelegerer flere opgaver på bedriften og bruger mere tid på at være leder.

På New Zealand er diskussionen af vand som en begrænset ressource, et stort debateme, da specielt mælkeproducenter skal bruge meget vand til græsproduktion til deres malkekøer.

Pløjeorganisationen på New Zealand er modsat Danmark en selvstændig organisation, mens den i Danmark hører under LandboUngdom. Begge lande har udfordringer med at tiltrække unge nye pløgere.

NZ Young Farmers har stort set samme organisationsstruktur som LandboUngdom i Danmark. Der er forskel på aktiviteterne, vi hver i sær har. NZ Young Farmers har samarbejde med landbrugsbranchen om skolekontakt, det er i Danmark, Landbrug & Fødevarer, der varetager denne opgave. NZ Young Farmers har mange spændende aktiviteter, som kan være til inspiration for LandboUngdom til at tiltrække og fastholde nye medlemmer.

Naturens kræfter har sat sit præg på landet.

New Zealand er et spændende og flot land, hvor man kan nyde vandreture, se landbrug, opleve Mauri kulturen, sandstrande, så alt i alt et land, hvor alle kan finde noget, der passer til ens temperament.

Tak til Astrid og H.K. Olsens Fond – Jubilæumsfonden for bidraget til den uforglemmelige tur, som har bidraget til både faglig og personlig udvikling.